Album 23

Jubileum

Voor het 90-jarig jubileum van onze vereniging. 22 oktober 2005 heb ik op verzoek van het bestuur het boek 'Het Sterrenteam' geschreven over ons eerste, dat in het seizoen 1983-1984 nationaal kampioen werd en onze club in 1986 drie ronden lang (tegen IT Boekarest/Roemenië uit, Vulca/Barcelona/Spanje thuis en CSKA/Moskou/Rusland thuis) vertegenwoordigde in de Europa Cup. We hoorden op dat moment bij de beste acht van Europa ! Het was, naar mijn mening en niet alleen de mijne, het absolute hoogtepunt uit de geschiedenis van de club.
Bij dat jubileum, dat gevierd werd in 'De Lievendaal' (ons vorige clublokaal), werd het boek uitgereikt aan de spelers van dat team en daarvan heb ik in mijn archief een mooi plaatje teruggevonden, dat zeker in het clubalbum thuishoort.

van links naar rechts : Cees Versteeg (captain), IM Gerard Welling, IM Peter Scheeren, IM Johan van Mil, IM Frans Kuijpers, IM Frans Cuijpers, IM Ruy Douven, René Moonen, Hans Bosscher (half verscholen), Ludo Tolhuizen. allemaal met het boek in de hand, en Jules Welling als presentator en auteur van het boek. Alleen Hein-Piet van der Spek, IM Herman Grooten en Peter Egmond ontbraken. Ik weet helaas niet zeker wie de foto gemaakt heeft, maar ik vermoed dat Jos Sutmuller vergeten heeft zijn naam op de achterzijde te vermelden.

Tussen Ludo en mij staat op de foto het zogenaamde 'Bord van Eer'. Iedereen kon daarvan tegen betaling van 25 euro een veld kopen om de kosten van het jubileum te dekken. Ik was net als bij het 75-jarig bestaan voorzitter van de jubileumcommissie (met Harrie Steures als

rechterhand) en dat is een buitengewoon ondankbare taak. Onze huidige wedstrijdleider, Walter Anema, deed mij het idee van het 'Bord van Eer' aan de hand. Wie doneerde kreeg een zilveren plaatje met zijn naam op het door hem gekozen veld en daarmee haalde de commissie bijna 1.500 euro op en dat scheelde een stevige slok op een borrel bij een zo krappe begroting. Het maken van het bord had 150 euro gekost.
Ik verkocht de laatste overgebleven velden aan de elders in het land wonende leden, die voor de jubileumviering naar Eindhoven gekomen waren en kon hen daarvoor een prachtig koud buffet aanbieden. Wie niet sterk is, moet slim zijn, zegt het spreekwoord en dat was toen zeker het geval. Ik kan die truc iedere voorzitter van een jubileumcommissie aanraden. Niets werkt zo goed als een appel op de eigen ijdelheid. Op het moment van het jubileum zelf waren er 55 van de 64 velden verkocht.
Het boek kostte 10 euro, een prikje, maar het is niet eenvoudig leden euro's uit de zak te kloppen, de goeden niet te na gesproken, zelfs niet met een goed boek over de eigen vereniging.
Er op de dag van het jubileum werden twee consultatiepartijen (20 minuten per partij) met de grote stukken gespeeld tussen 'Het Sterrenteam' en het eerste tiental van het seizoen 2005-2006. Beide teams wonnen een keer. Er werd een rapidtoernooi (36 deelnemers) over vijf ronden met een kwartier bedenktijd gespeeld, dat gewonnen werd door Sjef Rijnaarts en André Schenk met 4,5 punt, waarvoor ik enkele mooie prijsjes had weten te regelen bij Philips via mijn kroegmaat Kris Mortier, die toen al een hoge ome bij het concern was. Zelf gaf ik een simultaan tegen voornamelijk buitenlandse kinderen (+22, -0, =0). Het spelertje dat het beste weerstand had geboden, Asjouf heette hij en hij kwam uit Marokko, kreeg een draagbare cassetterecorder (ook van Philips gekregen). De loterij, die ik had uitgeschreven a 5 euro per lot, werd tot mijn verrassing gewonnen door Mardhjan, een Iraans kroegvriendinnetje van me, dat geen paard van een loper kon onderscheiden, maar uit puur medelijden een lotje van me kocht. Zij kreeg een grote 'ghettoblaster', die ik ook bij Philips (lees :Kris) had weten te regelen.
Na afloop kregen Harrie en ik veel complimenten, ook van voorzitter Frans Kuijpers in het clubblad 'De Raadsheer'. Harrie had ik zelf bij het vorige jubileum voorgedragen als erelid, samen met Hans de Vries, en zij werden het beiden. Ik had toen verwacht nu zelf erelid te worden, maar die vlieger ging om de een of andere reden niet op. Ik ben het trouwens nog steeds niet. En datzelfde geldt voor Frans Kuijpers. Je moet kennelijk uit het bestuur stappen om voor die eer in aanmerking te komen.
Toen alles achter de rug was en alle rekeningen betaald waren, bleek dat ik een klein negatief saldo (230 euro) met de commissie had overgehouden. Later werd dat geheel gecompenseerd door de verkoop van nog wat boeken, maar ik wilde de (kleine) winst niet zo maar in de clubkas storten. Na twee keer bedelen bij jubilea had ik daar meer dan genoeg van en ik stortte het overgebleven bedrag met instemming van het bestuur in een speciaal potje voor het volgende jubileum, het 100-jarig jubileum in 2015. Ik ried het bestuur aan vast te gaan sparen voor dat jubileum. Het werd een agendapunt en tot mijn opluchting werd dat aangenomen. Per jaar werd er 200 euro op de begroting gereserveerd, gecontroleerd door de penningmeester. Ik denk dat de reserve inmiddels zo'n 1.500 euro bedraagt en tegen de tijd van het komende jubileum zal dat aangegroeid zijn tot zo'n 2.000 euro, vermoed ik. Dat is wat je beleid noemt.
Natuurlijk word ik ook voor het honderd-jarig bestaan gevraagd als voorzitter van de jubileumcommissie en misschien strijk ik nog één keer met de hand over mijn hart, maar ik ga geen derde keer bedelen. Dat moet iemand anders dit keer maar doen. Het is een rotbaantje, maar er is nu in ieder geval een zij het bescheiden startkapitaaltje. Ik ben bereid een nieuw boek over de club te schrijven, maar ik ga niet nog een keer de toer langs mijn vrienden

houden om geld op te halen voor een club van luxe leden, die het wel mooi vinden, dat alles voor hen georganiseerd wordt.

Jules Welling